

Sygn. akt III KK 486/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący)

SSN Marian Buliński (sprawozdawca)

SSN Józef Dołhy

Protokolant Łukasz Biernacki

w sprawie S. G.

skazanego z art. 278 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 stycznia 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
korzysć

od wyroku Sądu Rejonowego w N.

z dnia 20 stycznia 2016 r., sygn. akt II K (...),

**uchyła zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego S. G.
przekazuje Sądowi Rejonowemu w N. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W dniu 29 października 2016 r. Prokurator Rejonowy w N. wystąpił na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. do Sądu Rejonowego w N. z wnioskiem o wydanie w stosunku do S. G. - oskarżonego o to, że w dniu 10 września 2015 r. w N. przy ul. M. w markecie E. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia tabletu marki Samsung

Galaxy Tab 3 wraz z kartą SIM łącznej wartości 450 zł na szkodę firmy M. Sp. z o.o. tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.- wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy oraz wymierzenie oskarżonemu uzgodnionej z nim kary 3 miesięcy ograniczenia wolności w postaci wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie i obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. sp. z o.o. z siedzibą w K. kwoty 450 zł.

Sąd Rejonowy w N., na posiedzeniu w dniu 20 stycznia 2016 r., powyższy wniosek w całości uwzględnił, uznając S. G. za winnego czynu z art. 278 § 1 k.k. i za to, na mocy tegoż przepisu, wymierzył mu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, a nadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k., nałożył na niego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. sp. z o.o. z siedzibą w K. kwoty 450 zł.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 28 stycznia 2016 r.

Od tego wyroku kasację na korzyść skazanego S. G. złożył Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny, **zarzucając** mu „rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 2 i § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na wydaniu wyroku skazującego S. G. w następstwie czego doszło do rażącego naruszenia przepisów prawa karnego materialnego, to jest art. 278 § 1 k.k., polegającego na skazaniu S. G. za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., podczas gdy w dacie wyrokowania w tej sprawie czyn ten stanowił wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., bowiem w związku z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks podstępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247) wartość skradzionego mienia nie przekraczała ¼ minimalnego wynagrodzenia” i **wnosząc** o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w N. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k.

Sąd Rejonowy w N., wyrokujący w niniejszej sprawie, skazując na posiedzeniu w dniu 20 stycznia 2016 r. S. G. za kradzież rzeczy o wartości 450 zł. dopuścił się rażącego naruszenia przepisów – najpierw prawa materialnego, a następnie procesowego. Autor kasacji słusznie zauważa, że w dacie orzekania obowiązywały wprowadzone ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247) przepisy, statuujące nowe warunki odpowiedzialności karnej za zabór mienia w celu przywłaszczenia. Ustawodawca przyjął, że kwotą graniczną między wykroczeniem a przestępstwem będzie każdorazowo równowartość $\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia – przy czym chodzi o wynagrodzenie z daty orzekania w przedmiocie odpowiedzialności za czyn (tak wyroki SN: z dn. 06.08.2015 r. II KK 209/14 i z dn. 09.02.2016 r. IV KK 413/15).

W dniu 20 stycznia 2016 r. płaca minimalna wynosiła 1850 zł (Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 11.09.2015 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2016 r. Dz. U. 2015 r., poz. 1385), a zatem kradzież rzeczy o wartości nieprzenoszącej $\frac{1}{4}$ tej kwoty, czyli 462 zł 50 gr. stanowiła w dacie wyrokowania wykroczenie. Po stronie Sądu, zgodnie z art. 4 § 1 k.k., leżał obowiązek zmiany oceny karnoprawnej czynu z przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. na wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., poprzez dostosowanie jej do aktualnie obowiązującego stanu prawnego. Sąd Rejonowy, akceptując bez zastrzeżeń prokuratorski wniosek o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, złożony jeszcze w czasie obowiązywania innych przepisów, poprzez wydanie wyroku skazującego S. G. za przestępstwo kradzieży dopuścił się zatem rażącej obrazy przepisów – w postaci art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 § 7 k.p.k. oraz 278 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., co wywarło istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia.

W tym stanie rzeczy ta ewidentna obraza przepisów prawa, podniesiona w kasacji, skutkować musi uwzględnieniem wniesionego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

r.g.